

norem jsou těžařstva revíru ostravsko-karvínského povinna zmíněné příplatky Velkonákupní společnosti odváděti i za leden 1923. K tomuto čistě deklaratornímu výroku bylo však žal. ministerstvo nesporně samo povoláno.

Po stránce materiální bylo naproti tomu stížnosti dáti za pravdu, Bylo již shora uvedeno, že při periodické úpravě cen uhlí a koku pro tento revír, provedené shora cit. vyhláškou min. veř. prací ve shodě s min. fin. a obch. bylo stanoveno, že příplatky na maso a mouku, vybírané dosud v tomto revíru, ponechávají se v platnosti nejdéle do konce roku 1922. Ježto pak žádnou pozdější až do vydání nař. rozhodnutí vyhlášenou normativní úpravou nebylo vysloveno, že by těžaři ostravsko-karvínského revíru byli povinni vybírat i odváděti tyto příplatky i po 31. prosinci 1922, nebylo ani žal. min. — vydávajíc nař. rozhodnutí — oprávněno ukládati těžařstvům povinnost, aby odvedla uvedené příplatky za leden 1923 Velkonákupní společnosti v Mor. Ostravě a to ani tenkrát, jestliže je těžařstva již vybrala.

Ježto tedy žal. min. pro své rozhodnutí nemělo zákonného podkladu, slušelo rozhodnutí jeho zrušiti dle § 7 zák. o ss.

č. 4271.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Administrativní řízení: I. V ukládacím řízení podle dávkového řádu č. 143/1922 má obec postavení sirany. — II. Převod nemovitosti z manželky na nevlastního syna manželova není osvobozen od dávky.

(Nález ze dne 29. prosince 1924 č. 2992.)

Věc: Barbora S. a Barbora Š. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trhovou smoluvou z 27. ledna 1923 byl zcizen dům čp. — v S. za trhovou cenu 300.000 K; prodávajícími byli Barbora S., rozená K. a její dcera Barbora S., provdaná Š., kupujícími byli Josef S. a jeho manželka Božena S.; platebním rozkazem magistrátu hl. m. Prahy z 26. května 1923 byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty z převodu celého domu per 34.465 K 50 h. Proti tomu podaly zcizitelky stížnost ke sboru pro vyřizování stížností hl. m. Prahy žádající, aby vzat byl zřetel k ustanovení § 4 č. 3 řádu o obecní dávce z přírůstku hodnoty a aby platební rozkaz, pokud byla jím předepsána dávka z převodu poloviny domu čp. — z Brabory S. na Josefa S. byl zrušen.

Stížnosti bylo rozhodnutím sboru hl. m. Prahy pro vyřizování stížností vyhověno a platební rozkaz magistrátu, pokud jím byla předepsána dávka z převodu poloviny domu čp. — z Brabory S. na Josefa S., zrušen.

Na stížnost rady hl. m. Prahy žádající, aby byl platební rozkaz magistrátu z části zrušený zcela obnoven, případně aby zsv, nepřizná-li radě hl. m. Prahy právo stížnosti proti rozhodnutí sboru, uchránil obec z dozorčí moci před škodou z nesprávného rozhodnutí stížnostního sboru, byl nař. rozhodnutím původní platební rozkaz magistrátu obnoven.

O stížnosti do rozhodnutí toho uvážil nss toto:

Pokud jde o návrh stížnosti, aby nař. rozhodnutí bylo zrušeno z důvodu, že zsv nebyl oprávněn rozhodovati o stížnosti městské rady, ježto prý tato nebyla k stížnosti legitimována, dlužno poukázat k § 37 zák.z 12. srpna 1921 č. 329 Sb., dle něhož ve všech obcích vybíratí jest dávku . . . z přírůstku hodnoty nemovitostí, a to výhradně ve prospěch obcí . . .

Dle toho byla pražská obec jako percipientka vyměřené dávky rozhodnutím sboru pro vyřizování stížností přímo jako strana dotčena a byla proto rada hl. města Prahy oprávněna, aby hájíc zájmy pražské obce, proti rozhodnutí tomu se domáhala opravy u vyšší stolice.

Pokud jde o správnost naříkaného rozhodnutí, jest uvážiti toto:

Dle § 4, odst. 3 d. ř. z r. 1920 stejně jako dle § 4 odst. 3 pravidel o obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí v obcích republiky čsl. vydaných vl. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb. nejsou dávce z přírůstku podrobeny úplatné převody s rodičů na děti, též nevlastní, přisvojené a nemanželské, nebo jejich potomky, jakož i osoby s nimi svazkem manželským spojené.

V daném případě domáhají se zcizitelky výhody uvedené z důvodu, že spoluprodávající Barbora S., rozená K., jest nevlastní matkou kupujícího Josefa S., pokud se týče kupující Josef S. nevlastním synem prodávající Barbory S., rozené K.

Tohoto předpokladu však tu není. Dle předložených dokladů pochází kupující Josef S. z manželství Františka S. s Annou, rozenou D., která uzavřela po smrti svého prvního manžela Františka S., vlastního to otce Josefa S., druhé manželství s Janem S., majitelem povozů na S., čímž se Jan S. stal nevlastním otcem Jos. S., pokud se týče, Josef S. nevlastním synem Jana S.; nelze však uznati Josefa S. také za nevlastního syna druhé manželky Barbory, rodem K., kterou nevlastní otec Jan S. pojal po smrti první manželky Anny, rodem D., vlastní to matky Josefa S.

Dávkový řád přiznává sice výhodu uvedenou, když převod jde se zcizitele na osobu spojenou svazkem manželským s nevlastním dítětem zcizitelovým, dávkový řád neobsahuje však paralelní ustanovení pro případ, je-li osoba zcizující spojena svazkem manželským s nevlastním otcem či nevlastní matkou nabývající osoby. Platí tedy výhoda jen, jde-li o manželský svazek v pokolení sestupném na straně n a b y - v a t e l e či nabyvatelky, neplatí však v případě, je-li manželský svazek, jak tomu jest v daném případě, v pokolení vzestupném na s t r a n ě z c i z i t e l e neb zcizitelky.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4272.

Jazykové právo: * Při posuzování menšinového práva jazykového jest rozhodnou vždy jen jazyková kvalifikace soudního okresu, v němž spor jazykový vzešel, nikoli jazyková kvalifikace nějakého obvodu širšího na př. obvodu celé země.

(Nález ze dne 29. prosince 1924 č. 5179.)